

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 62. Fabritius Paulutius Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

gatus, & paulo post ejusdem Urbis Archiepiscopus nominabatur. Postquam plures per annos hanc Ecclesiam verbo & exemplo optime rexerat, a Clemente XI. ad Ludovicum XIV. Galliarum Regem Nuntius extra ordinem Apostolicus decernitur, ut Catholicos Principes immani inter se bello scissos ad concordiam reduceret. Hoc negotio, quantum licuit, prospere acto ex Archiepiscopatu Avenionensi ad Genuensem transferebatur, paulo post Romana Purpura decoratus. Igitur Roma valere jussa Genuam contendit, ubi tamen brevi cum Senatu collidebatur, eo quod Pontificis jussu excommunicationis sententiam in Thomam Granelum FF. Minorum de Observantia Provinciale promulgasset. Re tamen composita per viginti adhuc annos Ecclesiam suam pie ac laudabiliter rexit, tandem vero tot auctus meritis, titulisque honoratus die prima Maij moralitatem exiit, anno ætatis suæ octogesimo secundo.

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

§. LXII.

*Fabritius Paulutius Cardinalis
mortuus.*

Tertium inter Cardinales hoc anno defunctos locum tenet Fabritius

Y 5

Pau-

Sæc. XVIII. Paulutius, patria Foroliviensis. Natus
 A. C. 1726. erat die tertia Aprilis Anno 1651. il-
 lustribus omnino Parentibus, Cosmo
 Comite de Calbulo, & Lucretia Mer-
 linia Marchionis Filia. Ut primum ex
 ephebis excessit, Romam mittitur, sub
 Cardinalis Paulutii Propatru sui disci-
 plina educandus: Ibidem eloquentiæ,
 Philosophiæ, Theologiæ, Jurispruden-
 tiæ, ac Matheseos disciplinis probe in-
 stitutus, ceteros ingenii præstantia longe
 antecelluit: Annum agebat ætatis vi-
 gesimum quartum, cum Sacris initia-
 tus, promovente eodem Cardinale, Ab-
 batia Montis Sarchii augetur: Ea
 tamen dignitas Fabritio calcar subdidit,
 ut profundæ suæ eruditionis, pietatis-
 que luculenta specimina omni data oc-
 casione exhiberet, palamque faceret,
 velle se, ad altiora eniti non fortune
 auxilio, sed meritorum cumulo; unde
 etiam ab Innocentio XI. æquissimo vir-
 tutis arbitro primo ad Maceratensem
 Episcopatum evehitur, postea ab In-
 nocentio XII. Nuntius Apostolicus Co-
 loniam Agripinam ablegatus, inde de-
 mum in Poloniam evocatur, ut se hæ-
 reticorum machinationibus murum pro
 Domo Dei objiceret, & Radzieow-
 ckium Gnesnensem Archiepiscopum
 Palatinis Regni post diuturna dissidia
 conciliaret. Redux factus Ferrarien-
 sem

fem Episcopatum ac denique Romanam
 Purpuram Vir meritissimus obtinuit: Sæc. XVIII.
A. C. 1726.
 Neque hic virtutis præmium substitit;
 cum enim summa oris, morumque co-
 mitate præstaret, maximorum Princi-
 pum benevolentiam favoremque sibi
 comparabat; Cosmus enim magnus
 Etruriæ Dux Macerati, & Petrus I.
 Russiæ Imperator Vienna reversus,
 Ravæ in Polonia Fabritium convivam
 esse voluit, tanta cum illo usus fami-
 liaritate, ut eidem auream prixidem
 gemmis distinctam donaret; vicissim
 vero Fabritius gratum animum verbis
 testificando impar, torquem aureum
 unacum Cruce pretiosa ex eo pendula
 Imperatoris collo imponeret, unice
 supplicans, ut Imperator Viris Aposto-
 licis in Indias profecturis liberam per
 suas ditiones transitum concederet:
 Postmodum Romam e Polonia rediens,
 Viennæ pertransiit, ubi plura cum Cæ-
 sare Leopoldo arcana sibi commissa
 communicabat. His ita gestis Ferrar-
 iam contendit, ibique omnes vigilan-
 tissimi Pastoris partes sedulo explevit.
 Clemente autem undecimo ad D. Petri
 Cathedram assumpto Fabritius dimisso
 Episcopatu Romam reversus est, eo-
 quod a novo Papa in Pontificii sta-
 tus Secretarium assumptus, & pri-
 mus in Apostolatu Administer electus
 fuit

Sæc. XVII. fuisset. Attamen proprio mox experi-
 A. C. 1726. mento edocetur, quam salebrosum esset
 hoc officii genus; fervente enim bello
 Cæsarem inter & Franciæ Regem Pau-
 lutius in suspicionem collusionis cum
 Gallis venerat; Crescebat autem sinistra
 hæc opinio, non modo ex frequenti
 Paulutii colloquio cum Estræo, & Jan-
 sonio Gallis Cardinalibus, sed vel ma-
 xime ex eo, quod Marchio Paulutius
 Pontificii exercitus Imperator Cæsa-
 reos astu ex suis castris ad Padum po-
 sitis ejecerit, ac Ferrariam usque re-
 presserit. Ea res Leopoldum Cæsarem
 tantopere offendit, ut Paulutium Car-
 dinalem rupta omni mora Ministerio
 amoveri peteret, quamvis Pontifex Ad-
 ministri sui honorem armis vindicare
 statueret. Fortuna demum Pontificis
 adversante Paulutius nomine Sedis Apo-
 stolicæ, pacis articulos cum Cæsaris Mi-
 nistro Marchione de Prie concubia, nocte
 firmavit. Discussis hisce dissensionum
 nebulis Romam regressus, summi Pœ-
 nitentarii munere augebatur, ad plu-
 res dein Purpuratorum cætus assum-
 ptus, ubique in dicendo gravis, in ju-
 dicando subtilis, & in persuadendo ef-
 ficax audientium animos, quo vellet,
 facile rapiebat, in hoc plane felicissi-
 mus, quod nihil haberet, quo senectu-
 tem suam, emenso per summas virtu-
 tes

tes vitæ curriculo incusaret. Annum Sæc. XVIII.
 agebat ætatis septuagesimum, cum A. C. 1726.
 Clemens XI. vita excederet: Unde dif-
 ficillimo supremi Ministerii officio libera-
 tus, mortalia prorsus abdicare, unigue
 Deo auctoratus æternum mancipari jam
 cupiebat. Nec tamen hæc vota mo-
 mentum habuere; parum enim abfuit,
 ne complurium Purpuratorum suffragiis
 & ardentissimis Romani populi deside-
 riis in Pontificem maximum eligeretur;
 obstitit ferme solus Cardinalis Al-
 thanius, qui Cæsaris nomine Paulu-
 tium a triplicis tiaræ spe excluferat.
 Mortuo Innocentio XIII. denuo Cardi-
 naliū plurium votis ad illud solium
 evehendus credebatur, ex quo supre-
 mus Præsul universo Orbi jus Sacrum
 diceret: Ast rursus fortuna virtutem
 non æquabat, omnium ferme suffragiis
 electo Ursinio. Dolebant equidem non
 pauci adversam hujus Cardinalis vicem,
 soli tamen placidissimo huic Seni satis
 erat, tantam dignitatem virtutum suf-
 fragiis non semel promeruisse: Perspe-
 ctas quoque habebat Benedictus XIII.
 animi dotes, rerum gerendarum dex-
 teritatem, & in Sacris æque ac poli-
 tics experientiam, qua Paulutius præ
 ceteris eminebat, quocirca mox eum in
 Vicarium Generalem sibi selegit, ac
 denuo a secretis esse jussit: Occurrebat
 nul-

Sæc. XVIII. nullum plane negotium, ad quod feliciter expediendum non exquireretur
A. C. 1725 Paulutii consilium & opera; præcipuas habebat partes in recognoscendis Romani Concilii actis, in dirimendis Gallorum Præsulum controversiis, in examinandis duodecim Noailii articulis, ac denique in componendis difficillimis, quæ Ecclesiam suo ævo exagitabant, dissidiis: Tot, tamque assiduis laboribus, ac gravi senio confectus, fractusque lethali morbo corripitur, quo etiam die undecima Junii absumptus est, annos natus septuaginta quinque. Morientem sæpius adivit Benedictus XIII. eumque piis adjuvit officiis. Scripsit hæredes sui patrimonii duos ex Sorore Nepotes, nomine Merlinios: Quinque autem scutorum millia ex Ecclesiæ redditibus acquisita Forolivienfi Missioni, & totam suam suppellectilem FF. Minoribus, Eremitis, Nosocomio S. Michaelis, Monasterio S. Susannæ, & pauperibus legaverat. Ipsius Cadaver ea pompa, quæ S. Collegii Decanum decet, ad Ecclesiam duodecim Apostolorum delatum, in Templo S. Marcelli, quod vivens magnis sumptibus ornaverat, sepultum est. Erat sane Princeps, cujus præclara prorsus merita, virtutes, dexteritatem, doctrinam, atque experientiam non modo Romana
 Aula

Aula & Cardinales, sed & maximi Principes, Proceres, ac Romanus populus tam præclaris celebrabant elogiis, ut ille in posteritatis memoria perpetuo vivat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

§. LXIII.

*Galeatii Marescotti Cardinalis
fata.*

Natus erat Galeatius Marescottus Romæ die 1. Octobris anno Christi millesimo sexcentesimo vigesimo septimo Parentibus nobilitate inclytis, Sfortia Marescotto & Victoria de Ruspolis. Emicabat in puero jam tum eximia quædam indoles, & ingenii vis magna, cujus ope ab optimis Præceptoribus pie ac liberaliter institutus, egregium prorsus in literis profectum fecit. Juvenis adhuc inter Romanæ Curie Præfules ab Urbano VIII. recensetur, ac pluribus ditionis Pontificiæ Urbibus præficitur: Videbatur autem ad altiora natus, aptusque, quocirca ab Alexandro VII. primum Quæsitore Fidei in Insulam Melitensem & postea Nuntius Apostolicus in Poloniam decernitur, ubi Lotharingiæ Ducem ad Regni hujus administrationem evehendum, sedulo procurabat, indignante Bonzio Franciæ Regis Oratore. Inde Romam
rever-